

Trễ

Thơ: Như Nguyệt

Nhạc: Nguyễn Văn Thơ

Bosanova

Anh nhìn em, "chịu đèn" quá chừng đi Phải chi mình gặp nhau sớm hơn, em

nhỉ Gặp bây giờ đâu có thương cách mấy Trễ quá rồi, đành ôm mối tình

si. Phải chi, phải chi và phải chi.. Phải chi thế này, phải chi thế nọ Vừa qua

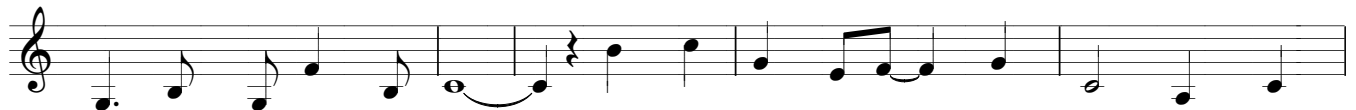
Mỹ, ta gặp nhau anh nhỉ Gặp trễ tràng, nên em buồn so Anh chẳng còn tự

do Nên tim anh chẳng có để mà cho Mình có duyên gặp nhau Nhưng

duyên không trọn vẹn Anh nào biết.. Em thẹn thùng, e thẹn Chỉ biết

nhìn, em ngồi đó nhìn anh Anh lãng mạn gặp em lãng mạn Mình nhìn

nhau thông cảm hiểu nhau Trễ thật rồi, đành đợi kiếp

sau Không yêu được kiếp này, anh yêu em kiếp tới. Ta gặp

nhau, cùng nhìn nhau chơi với! Chắc chắn mình từng yêu dấu anh
ơi! Chắc có lẽ mình làm gì tội lỗi Nên kiếp này gặp lại, trái sầu rơi
Tự dối lòng... chưa đâu mà, chưa trễ Nếu muốn thì... mình
có thể yêu nhau Có xa xôi gì đâu, ngại gì đâu bề? Cùng làm
thơ, ta cùng ngắm trăng tà Nhưng... thực tế rất phủ phàng, anh
ạ Trễ mất rồi, thật sự muộn màng... Thôi! Thôi anh nhé, kiếp
sau mình gặp lại Là tình nhân, ta yêu không ngần ngại Luôn bên
nhau, tình nóng bỏng nồng nàn Tìm đến nhau Ta tìm nhau.. dấu
biết quá trễ tràng! Trễ tràng... trễ tràng... trễ tràng...!!!